

عنوان مقاله:

بررسی و نقد برنامه های توسعه ایران (بعد از انقلاب)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مدیریت و مهندسی پیشرفت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدسامر پوردانش - کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی تهران

محمد مجاهدزاده - کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی و سیاست گذاری همواره به عنوان یک روش توسعه هدمند در قالب تدوین برنامه های فضایی، ملی و منطقه ای در بین کارشناسان رواج داشته است. تصمیم سازان و برنامه ریزان در جهان پر از تحول و تغییر، نیازمند توسعه رهیافت های جدید پیش بینی و آمادگی برای آینده پیش روی هستن. برنامه های توسعه، به منظور تاثیرگذاری و ایجاد تغییر و بهبود در زندگی مردم که متضمن ارتقای منابع، فرصتها و توانمندی آحاد افراد جامعه و نیز بهبود در استانداردها و کیفیت زندگی است، نوشته می شوند. آنها مبتنی بر سیاستهایی هستند که در قالب های انضمامی تر اهداف معین و مواد قانون برنامه که مبنای برنامه ها و طرحهای اجرایی هستند، بروز می یابند. در همین زمینه، برنامه ریزی به مثابه سازوکاری است که امکان تغییر و بهبود مورد نظر برنامه را ممکن میسازد. ما در این مقاله به دنبال بررسی و تحلیل برنامه های توسعه در ایران بعد انقلاب خواهیم بود. روش مورد مطالعه روش توصیفی تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات از طریق منابع اسنادی و کتابخانه ای میباشد.

کلمات کلیدی:

برنامه توسعه، ایران، پیشرفت، انقلاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1024622>

